

deres Ledelse, indsattes i Landstinget (Ændringsforslag herom, stillet af P. G. C. Jensen, blev — efter at Falbe-Hansen havde fraraadet dets Vedtagelse, og efter at Finansministeren havde udtalt, at naar Falbe-Hansen, Bankkomiteens Formand, ikke ønskede det vedtaget, vilde han anse det for bedre, om det forkastedes — vedtaget med 27 St. mod 15).

5. Lov angaaende Stempelafgiften af de af Københavns Kommune for et Laan paa indtil 40,000,000 Kr. udstedte Obligationer. (Finansminister Brandes). [A. Sp. 3303 — C. Sp. 143, 597].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{1}{3}$ (F. Sp. 4448). 1. Beh. $\frac{3}{3}$ (F. Sp. 4519). 2. Beh. $\frac{5}{3}$ (F. Sp. 4580). 3. Beh. $\frac{8}{3}$ (F. Sp. 4585). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{11}{3}$ (L. Sp. 753). 2. Beh. $\frac{15}{3}$ (L. Sp. 811). 3. Beh. $\frac{18}{3}$ (L. Sp. 880). Loven stadfæstet 26. Marts 1910. (Lov-Tid. Nr. 67).

De tilstaaede Begunstigelses ere de sædvanlige ved Kommunelaan.

Ved Forelæggelsen bemærkede Finansministeren: „Regeringen og altsaa ogsaa Finansministeriet har erfaret samtidig med Publikum i Almindelighed, at Københavns Kommune paa-tænkte at optage et saadant Laan. Regeringen havde ingen Efterretning modtaget fra Kommunen om, at en saadan Plan var paa-tænkt, og at den meget snart skulde og kunde iværksættes. Jeg kan ikke andet end beklage dette Forhold. Det kan altsaa hænde, at København, Landets største Kommune, planlægger og iværksætter noget saadant, uden at Regeringen paa Forhaand er underrettet derom, altsaa saaledes, at et Laan af saa stor finansiell Rækkevidde som dette kan falde sammen med, at Staten paa sin Side paa-tænker at optage et lignende Laan*^{*)}. Jeg antager, at alle ville være enige om, at et saadant Forhold er uheldigt baade for Kommunen og for Staten. Imidlertid ser jeg ikke ret, hvorledes under de nuværende Forhold en saadan uheldig Omstændighed kan afhjælpes, men jeg har dog villet gøre opmærksom paa, at der burde være en Forbindelse, en Kontakt mellem Regeringen og Landets største og større Kommuner, saa at noget saadant ikke nemt kunde finde Sted, og saaledes at der paa Forhaand fandtes en Maade, hvorpaa Regeringen blev underrettet

^{)} Dette Laan var endnu ikke blevet optaget ved Samlingens Slutning, jfr. Udtalelser herom L.-T. Sp. 916 og 954 og F. Sp. 6345, 6375 og 6383.